

۱۸۴۱۹۶۷✓

گلچین اشعار حماسی شاهنامه فردوسی

جنگ پیروز با تورانیان

ابوالقاسم فردوسی

به کوشش: علی ندیری

www.ketab.ir

۷۳۴۸۳۵۱

سرشناسه: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹-۴۱۶ق. عنوان قرارداد: شاهنامه
برگزیده. عنوان و نام پدیدآور: جنگ پیروز با تورانیان / تألیف ابوالقاسم
فردوسی؛ به کوشش علی ندیری. مشخصات نشر: تهران: ساحل زندگی، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری: ۶۱ ص. شابک: ۹-۲-۹۸۶۴۸-۶۰۰-۹۷۸. وضعیت
فهرست نویسی: فیبا. فروست: گلچین اشعار حماسی شاهنامه فردوسی: شعر فارسی
قرن ۴. شناسه افزوده: ندیری، علی، ۱۳۷۰. گردآورنده. رده بندی کنگره:
۱۴۱۳/۱۴ PIR۴۴۹۱. رده بندی دیویی: ۸۱۱/۲۱. شماره کتابشناسی:
۲۲۰۱۵۴۶

انتشارات ساحل زندگی

تهران: خیابان دانشگاه، کوچه رستمی، پلاک ۶

تلفن: ۶۶۴۹۲۲۲۷

گلچین اشعار حماسی شاهنامه فردوسی

جنگ پیروز با تورانیان

ابوالقاسم فردوسی

به کوشش: علی ندیری

ناشر: انتشارات ساحل زندگی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۶

تیراژ: ۵۰۰ جلد

شابک: ۹-۲-۹۸۶۴۸-۶۰۰-۹۷۸

قیمت: ۳۵۰۰۰ ریال

فهرست

۵	 مقدمه
۱۱	 نوشا بهرام گور نامه به نزدیک شنگل شاه هند
۱۳	 واند بهرام گور لوریان را از هندوستان
۱۴	 سپری شدن ده سال بهرام گور
۱۵	 یزدگرد پس بهرام گور
۱۶	 [هرمز پسر یزدگرد]
۱۷	 [پیروز]
۱۸	 جنگ پیروز با تورانیان
۱۹	 نامه‌ی خوشنواز به پیروز
۲۱	 افتادن پیروز به چاه و کشته شدن
۲۳	 [بلاش پیروز]
۲۴	 نامه نوشتن سوفرای به خوشنواز
۲۶	 رزم سوفرای با خوشنواز
۲۹	 بازگشتن قباد به ایران زمین
۳۱	 قباد پیروز
۳۲	 بدگمان کردن ایرانیان قباد را از سوفرای
۳۵	 بند کردن ایرانیان قباد را و بر تخت نشاندن
۳۶	 مگریختن قباد و پناه گرفتن نزد هیتالیان
۳۸	 بازگشتن قباد از هیتال و زادن کسری نوشین روان
۴۰	 پذیرفته شدن قباد دین مزدک را
۴۲	 آویختن کسری مزدک را و کشتن او را

- ۴۶ ولی عهد کردن قباد کسری را و بزرگان
- ۴۷ از پیری نالیدن سراینده
- ۴۷ [کسری نوشین روان]
- ۵۰ بخشیدن کسری پادشاهی را به چهار بهر
- ۵۱ نامه نوشتن نوشین روان به کارداران خویش
- ۵۴ داستان بابک موئبد کسری و عرض سپاه دادش
- ۵۷ در داد و فرهنگ نوشین روان
- ۵۹ برگشتن نوشین روان گرد پادشاهی خویش

مقدمه

ابوالقاسم فردوسی از لحاظ زنده کردن تاریخ و داستان ملی و از جهت نفس تازه دمیدن به زبان فارسی بی شبهه بزرگترین شاعر ایران زمین است و در کمال سادگی و گویندگان ما در این هنر به پایه او نمی‌رسند استادی بزرگی تاریخ که دریچه‌ای به جهان ادبیاتمان گشود هم او بود که پارسی را زنده کرد و با سیمایی سخن، ادبیات را ماندگار کرد. تا آنجا که آوازه‌اش تا کرانه‌ها پیچید. فردوسی یکی از ستارگان درخشان آسمان ادب فارسی و از مفاخر نام آور ملت ایران است و به سبب همین عظمت مقام و مرتبت، زندگی او مانند سایر بزرگان برجسته ایران با افسانه‌ها و روایات مختلف آمیخته شده در بعضی سانس‌های بدین بزرگی و مقام، شرح حال و تاریخ زندگیش ناقص و مجهول است و آنچه بر ما معلوم است اندکی از بسیار است. تولد او در سال ۳۲۹ هجری قمری باز از ناحیه طبرستان طوس بوده یعنی همان جا که امروزه آرامگاه اوست. فردوسی مردی وطن پرست و در میهن پرستی استوار بود. این مطلب از سیرت‌های او در جای جای شاهنامه و خصوصاً از شور و عشق فردوسی که در سیرت ایران و نژاد ایرانی است و به خوبی آشکار است یافت بطوریکه سی و پنج سال برای سرودن شاهنامه رنج می‌برد و تمام دارایی خود را از دست می‌دهد و در پایان عمر تهدیدست می‌شود چرا که عشق به ایران و ایرانی تا آنجا در وجودش رسوخ کرده بود که بر آن شد تاریخ میهن خود و افتخارات گذشته آنرا که در خطر نیستی و فراموشی می‌دید احیا کند و بتواند از

بلاغت و فصاحت معجزه آسا و شیوایی سخن خود بهره مند شود و آن را از زوال و فراموشی برهاند، و باید گفت که در این راه خدایی کرد. تا آنجا که حتی در مرگ پسرش از ادامه کار باز نایستاد تا شاهنامه را همانگونه که از نامش بر می آید جاودان نماید، برای ایرانی که می خواست جاودان بماند. زبان از گفتن هر آنچه در این ۳۵ سال بر او گذشته قاصر است باشد که پاسش «بداریم این دردانه تاریخ را». فردوسی از تاریخ نیاکان خود و از داستانها و افسانه ها و تاریخ ایران اطلاع و یا به داشتن آنها شوق و علاقه داشت و تربیت خانوادگی وی را بر این داشت که بدون مشوق و محرک، خود این کار عظیم دست زند. در حالیکه تذکره نویسان در شرح حال فردوسی نوشته اند: که او به تشویق سلطان محمود به نظم شاهنامه پرداخت. علی این اشتباه آن است که نام محمود در نسخ موجود شاهنامه که «مبین» نسخه شاهنامه فردوسی است توسط خود شاعر گنجانیده شده است. نسخه اول شاهنامه که مختصر بود به منظوم ساختن متن شاهنامه ابومنتصوری، می آغاز شده بود، که ۱۹ سال از عمر دولت سامانی باقی بود و اگر فردوسی مدتی منظومه خود را به پادشاهی لازم می شمرد ناگزیر به درگاه آل سامان که خریدار اینگونه آثار بود، روی می نمود و به هر حال نمی توانست در آن تاریخ به درگاه سلطانی که هنوز روی کار نیامده بود بشتابد. محمود، ترک، زاهد، تنوی نه تنها در شاهنامه استاد طوس تأثیری نداشت، بلکه تنها کار او حدیثی است که گناه دوست داشتن نژاد ایرانی و اعتقاد به تشیع بوده است.

نظم داستانهای حماسی:

فردوسی ظاهراً در اوان قتل دقیقی حدود «۳۶۹ - ۳۷۶» به نظم داستانهایی مشغول بوده و بعضی از داستانها که منفردند «بیژن و گرازان»، را باید در رأس همه قرار داد. داستان بیژن و گرازان یا رزم بیژن و گرازان و